

Wery A. (Luik); Gardenne R. (Doornik).

— 1.000 - 4.999 fr.

Bellefontaine (Wemmel); Paques M. (Brussel); Delaby-Herbecq Y. (Montignies); Maes A. (Brussel); Mispelter J. (Leuven); Decoster A. (Wezembeek-Oppem); Dujardin A. (Mehaigne); de Raïhem J. (Brussel); Bertholet-Bourquet L. (Herstal); Verlinden L. (Haacht); studenten Aardrijkskunde R. U. (Gent); Watelet Fr. (Ouffet).

— meer dan 10.000 fr.

De Ornithologische Commissie van Oudergem schonk 15.000 fr.

Projekt 5 Het Burreken

Voor de aankoop van het Burreken te Zegelsem werd 159.276 fr. gestort. De Wielewaal afdeling Schelde & Leie schonk 155.776 fr.

Aankoop Het Burreken

De aankoop van dit ongeveer 1 ha groot hellingbronbos in de Vlaamse Ardennen (zie nr. 81/1) werd voor een zeer belangrijk deel medegefinancierd door de Wielewaal afdeling Schelde & Leie. Zij schonken voor deze aankoop een bedrag van 155.776 fr. Ook de fondswervingactie werd door hen gevoerd o.a. door de verkoop van de langspeelplaat „de Zang der Vogels” waarvoor de winst integraal gaat naar de aankoop van natuurgebieden.

Het beheer van Het Burreken wordt door de beide verenigingen uitgevoerd.

Projekt 6 Les Abbatis

Voor projekt 6 „Les Abbatis” werd dit jaar 11.450 fr. gestort.

— minder dan 1.000 fr.

Kessler M. (Brussel); Van de Voorde V. (Brussel); Robyn R. (Brussel).

Algemeen reservatenfonds

Op het Algemeen Reservatenfonds werd 77.800 fr. gestort.

— minder dan 1.000 fr.

Vanderkerkhove (Leuven).

— 1.000 - 4.999 fr.

De Sutter (Merelbeke); Callens D. (Kortrijk); Milieuwerkgroep Keerbergen; Votron B. (Brussel).

— 5.000 - 9.999 fr.

Anoniem.

— meer dan 10.000 fr.

Hofman K. (gift B.R.T. „Leven en Laten Leven”); Geunens.

Waterpeil-perikelen in „De Blankaart”

De waterhuishouding van het Blankaartreservaat stelde ons voor zeer zware problemen. Het is duidelijk dat in de vlakke IJzerbroeken de waterstand afhangt van de omgeving. Hoewel deze op gewestplan als „valleigebied” is bestemd (dit betekent oecologisch waardevol agrarisch gebied), wordt sedert 1978 vanuit landbouwkringen zware druk uitgeoefend om er het waterpeil drastisch te verlagen. Daarbij beoogt men ook op de alleraagste percelen een produktieverhoging door vroegere bemesting en intensievere beweiding. Dat hierdoor de laatste echt soortenrijke hooilanden in de bufferzone zullen degraderen en het reservaat zelf een onaanvaardbaar laag waterpeil krijgt, schijnt weinig gewicht in de schaal te leggen.

Ondanks herhaald overleg met landbouwkringen, Polderbestuur en Technische Dienst, blijft de toestand kritiek; de cijfers liegen er niet om. Vóór oktober 1978 werd een peil van 2,68 m aangehouden, dat vanaf 3.10.78 „op proef” tot 2,60 m werd verlaagd. Begin juli '80 werd door het Polderbestuur een peil van 2,55 m opgelegd; sedert begin april '81 werd nogmaals éézijdig beslist tot een verlaging, en wel tot 2,40-2,45 m!

Zelfs na gewaardeerde tussenkomsten van diverse Ministeriële kabinetten (Akkermans, Galle, Geens) en een gemeenschappelijk beraad op 1 juli '81 blijft het lente- en zomerpeil ruim 20 cm te laag. De belangrijkste objektiviteit van landbouwzijde is de verregaande dichtslibbing van het reservaat via de afvoerbeken, waaraan een tragere afvoer van overtollig water wordt toegeschreven. Na de discussies binnen de vereniging zou uitbagering worden aanvaard, ondanks risico's van ongekende nevengevolgen. Ook ruiming van de „Separaatgracht” zou tegelijk gebeuren, beide onder deskundige verantwoordelijkheid van de Prov. Technische Dienst. Van onze kant wordt vooraf aangedrongen op duidelijke garanties voor

een optimaal waterpeil in de toekomst. Gehoopt wordt dat dit alles ook de waterkwaliteit zal ten goede komen.

Verder onderzoek en beheer

Deze perikelen om enkele centimeters water zijn niet onbelangrijk. Sedert 5 jaar wordt door M. GRYSEELS (RUG) vegetatiekundig onderzoek verricht waarover in onze publikaties reeds verslag werd uitgebracht. Daaruit blijkt dat een waterstand van 2,55 m een absoluut minimum is. Door onoplettendheid tijdens het pompen of door verdamping in droge periodes kan dit peil nog meer zakken, met veruiging en snelle verlanding tot gevolg. Natuurbeheers-experimenten in proefpercelen met verschillend mairegime leveren hoopvolle resultaten. Ruigten met Riet, Hennegras, Haagwinde en Brandnetel evolueren vrij vlug tot soortenrijkere vegetaties met Oeverzegge, Watermunt, Glidkruid, Moeras- en Zomp-Vergeet-mijnietje, Wederik, Valeriaan, Poelruit, Koekoeksbloem, Watertorkruid en Moeraslathyrus. Naast dit experimenteel beheer werd wilgenstruweel gekapt langs de Separaatgracht en in het kasteelbos. In het park werden de grasvelden gemaaid om tot meer bloemrijke, schralere hooilanden te laten evolueren.

Op ornithologisch gebied dient melding gemaakt van nog steeds toenemende concentraties van eendachtigen, zoals blijkt uit de geregelde tellingen van P. HOUWEN, K. DESENDER e.a. Ook de uitwisseling van onze Blauwe reigers en de broedkolonie in Merkem gaat verder door. Onze hoop op nestelende Aalscholvers is ook dit seizoen niet vervuld.

Een nieuw beheersobject in de Blankaart is de inrichting van de ijskelder in het park gedurende de zomer 1980; reeds de volgende winter namen enkele vleermuizen er hun intrek.

Langs deze weg wil de vereniging alle bereidwilligen danken die zich hebben ingezet voor het soms lastige beheerswerk. We denken daarbij o.m. aan leerlingen van K.A. Gent, Natuur 2000, Wielewaal-jongeren.